

stående kundskaber og erfaringer til rådighed for alle, som havde brug for hans hjælp. Derfor skylder dansk og islandsk naturvidenskab ham overmåde meget. Så at sige alle de danske videnskabsmænd, som i årene mellem 1920 og 1940 besøgte Island, har rejst sammen med Pálmi Hannesson og har nydt en uvurderlig hjælp af hans kundskab og iderigdom. På denne måde blev hans betydning for nordisk naturvidenskab langt større, end man kunne formode efter hans relativt beskedne videnskabelige produktion. I anerkendelse heraf modtog han den 4. november 1947 Det Kongelige Danske Geografiske Selskabs Egede Medalje, og samme år blev han udnævnt til æresmedlem af Dansk Geologisk Forening.

Pálmi Hannesson var en stor kender af den gamle og moderne islandske litteratur og skrev og talte sit modersmål mesterligt; men han beherskede tillige det danske sprog så godt, at mange danske i så henseende måtte misunde ham. Han færdedes „med lige værdighed i borg og hytte“ og repræsenterede også udadtil sit land med fuldendt sikkerhed og styrke.

Her i vort Selskab vil man mindes den uforglemmelige aften, hvor han forelagde resultatet af Hekla-undersøgelserne, og alle danske videnskabsmænd, som kendte ham, vil nu ved hans bortgang bringe ham en varm og oprigtig tak og bevare mindet om hans personlighed og hans gerning.

Niels Nielsen.

ANDREAS SCHNEIDER

10. april 1886—30. maj 1957

Professor A. Schneider var uddannet som ingeniør, landinspektør og geodæt. I årene 1929—1935 var han afdelingschef i Geodætisk Institut og blev derefter professor i landmåling og nivellering ved Den Polytekniske Lærestanstalt. I begge disse stillinger opnåede han at gøre en bemærkelsesværdig videnskabelig og undervisningsmæssig indsats.

I 1936 blev professor Schneider medlem af Det Kongelige Danske Geografiske Selskabs råd, og i de vanskelige år under og efter krigen ydede han ved adskillige lejligheder vort Selskab betydelige tjenester. Hans minde vil derfor blive bevaret og æret.

Niels Nielsen.